

Arrest

nr. 85 353 van 31 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 18 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. GARDIN loco advocaat P.-J. STAELENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 17 augustus 2008 het Rijk binnen en diende op 7 juni 2012 een asielaanvraag in. Op 2 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine en afkomstig uit Kharkiv. U bent tolk Engels - Frans van opleiding. U werkte in Kiev als tolk voor een huwelijksbureau. Het was een

soort ontmoetingsbureau met het uitzicht op een huwelijk, vooral voor Amerikaanse mannen die in Oekraïne een vrouw kwamen zoeken. U heeft er ongeveer 4 jaar gewerkt. In 2006 ontmoette u A. P. die u voorstelde als vertaalster te gaan werken in de EU. U ging hier niet op in. Nadat uw huwelijk strandde nam u terug contact op met A.. Hij bood u een job aan in Brussel waar u op in ging. Op 17/08/2008 vertrok u samen met enkele andere jonge vrouwen in een klein vliegtuigje. Bij aankomst werden jullie meegenomen in een geblindeerde wagen naar een villa waar u werd opgesloten en verplicht werd zich te prostitueren. In januari 2009 kon u met de hulp van een vaste klant ontsnappen. U diende klacht in bij de federale politie van Antwerpen en wordt opgevangen door de vzw Payoke. U kreeg hiervoor op 12/01/2009 een AI van 3 maanden naar aanleiding van het opstarten van de procedure slachtoffer mensenhandel. Deze verblijfstitel werd later verlengd tot 1 jaar. Op 2/04/2009 bevestigt het Brusselse Parket dat u voldoet aan de voorwaarden als slachtoffer van mensenhandel en dat het onderzoek nog lopende is. Op 13/01/2010 bevestigt het Brusselse Parket dat u niet meer beschouwd wordt als slachtoffer en dat de zaak geseponeerd werd. Op 23/08/2010 diende u een aanvraag tot regularisatie volgens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard door de DVZ op 29/09/2011. Eind mei 2012 werd u opgepakt door de politie wegens illegaal verblijf en in het Centrum voor Illegalen in Brugge geplaatst. Op 07/06/2012 diende u er uw asielaanvraag in.

U stelt niet terug te kunnen naar Oekraïne omwille van de volgende redenen. Sinds u ontsnapte uit de handen van uw pooiers in België kregen uw ouders in Kharkiv telefoontjes. Onbekenden vroegen waar u was, en ze uitten dreigementen en beledigingen. Ook kwamen soms onbekenden bij uw ouders langs die aanbelden en dan wegliepen. Vanaf 2010 namen deze contacten in frequentie af. U had contact met uw ouders maar vertelde niet wat er u was overkomen. In 2011 kwam er een politiemann bij uw moeder langs, die vroeg haar of ze wist dat haar dochter was teruggekeerd naar Oekraïne en ondertussen het land terug verlaten had. U stelt dat dit niet waar is anders had u uw ouders wel opgezocht. De agent meldde ook aan uw moeder dat u in België slachtoffer was geworden van mensenhandel. Hij zei verder aan uw moeder dat ze u kon opzoeken in België. Uw moeder had een internationaal paspoort maar de politiemann zei dat ze een ander internationaal paspoort onder haar meisjesnaam moest aanvragen. U weet niet wat de betekenis/bedoeling hiervan is. Sindsdien werd uw moeder meer lastiggevallen via telefonische boodschappen. U vreest bij terugkeer naar Oekraïne problemen te zullen kennen met de mensenhandelaar A.. Het feit dat er een politiemann bij u thuis was langsgesproken wijst er volgens u op dat er in Oekraïne ruchtbaarheid aan uw problemen in België was gegeven. Het feit dat uw ouders regelmatig door onbekenden worden gecontacteerd over u wijst erop dat ze u zullen vinden. U vreest bij aankomst in Oekraïne onmiddellijk door de politie te worden gestopt en ondervraagd, dit des te meer omdat u in België in de prostitutie was beland. Zelfs indien u zou zeggen dat u als poetsvrouw in België had gewerkt zal u niet met rust gelaten worden. U klaagt verder aan dat de politie in Oekraïne corrupt is en dat er geen gerechtigheid is.

U bent in het bezit van een kopie van uw paspoort, geboorteakte, diploma en studentenkaart. Uw advocaat legt stukken neer uit de procedure van slachtoffer van mensenhandel die u doorliep en de klacht met burgerlijke partijstelling dd. 20/08/2010 (o.a. PV's en antwoorden van de Federale Politie, schrijven van Payoke, schrijven van de Procureur des Konings). Ook werden er meerdere landenrapporten m.b.t. Oekraïne neergelegd, in het bijzonder met informatie over het thema mensenhandel in Oekraïne.

B. Motivering

Er dienen belangrijke vaststellingen te worden gemaakt wat betreft uw verklaringen (zie vragenlijst DVZ, gehoor CGVS, PV's Federale Politie) m.b.t. uw komst naar België. Uit deze gegevens blijkt dat u, wat betreft de reis die geregeld werd door A. P., onaannemelijke verklaringen aflegde waardoor uw bewering dat u door een mensenhandelaar naar hier werd gebracht ongeloofwaardig is. Zo kan u maar heel weinig informatie geven over uw reis en ben u bijzonder onwetend over belangrijke aspecten van deze reis.

U stelt dat A. u vertelde dat u zou werken voor een groot bedrijf in Brussel maar wie dat zou zijn wist u niet, u heeft daar toen geen aandacht aan besteed. U heeft even gekeken naar het contract dat u moest ondertekenen maar u begrijpt niet veel van contracten. Op het contract stond de naam van uw werkgever niet vermeld, men zei u dat deze gegevens pas zouden worden ingevuld van het ogenblik dat de firma akkoord ging. Bij het terugkrijgen van het door u ondertekende contract op de luchthaven in Oekraïne heeft u daar geen aandacht meer aan besteed. U vertrok in een vliegtuig met 4 andere jonge meisjes. In de luchthaven in Oekraïne werd uw paspoort en andere documenten afgenomen door de persoon die jullie begeleidde in naam van A.. U weet niet wat voor een soort visum er was aangebracht in uw paspoort. U kan geen details geven over het vliegtuig dat u toen nam noch over het gebruikte vliegticket. U denkt dat het een klein vliegtuig was. U weet niet waar u landde. Men had

u gezegd dat u in Brussel zou werken dus dacht u dat jullie naar Brussel zouden vliegen. Bij dit alles verklaart u dat u toen dacht dat alles in orde was (zie PV dd. 13/01/2009 p. 4).

U stelt dat jullie bij aankomst niet werden gecontroleerd; jullie zijn geen douanekantoor voorbijgekomen en zonder enig probleem zijn jullie de grens over geraakt. Bij dit alles zegt u dat voor u toen alles in orde leek. Hierna werd u van de landingsbaan in een geblindeerde wagen meegenomen naar een huis. Bij dit alles verklaart u dat u toen helemaal niet ongerust was. (zie PV dd. 11/01/2009 p. 2)

Toen u aankwam in het huis heeft u niet gevraagd naar de map met uw documenten die werd bijgehouden door de begeleider, in het huis was er ook nog een man aanwezig, u had geen reden om achter iets te vragen. Bij dit alles verklaart u dat alles toen normaal leek (zie PV dd. 13/01/2009 p. 5). Uw onwetendheid en het gebrek aan informatie die u had vooraleer u deze reis heeft aangevat, en uw beweerde zorgeloosheid tijdens de verschillende wendingen van uw reis, is hoegenaamd onaannemelijk. Er moet immers worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u, als universitair geschoolde tolk die 4 jaar voor een huwelijksbureau in Kiev had gewerkt, een dergelijke naïviteit aan de dag zou leggen bij aanvang van en tijdens deze reis. U verklaart immers ook (CGVS p. 4) dat u in Oekraïne bepaalde situaties vermeed omdat u er, als jonge vrouw, risico liep ingeschakeld te worden in de prostitutie. Zo heeft u uw modellenwerk in Oekraïne stopgezet toen u zag wat er kon gebeuren met dergelijke jonge vrouwen. Gelet op uw profiel, en dan vooral uw werkervaring, is het bijgevolg totaal onaannemelijk dat u - zoals hierboven werd weergegeven - op een dergelijk nonchalante wijze en met zoveel onzekerheid wat betreft uw bestemming, naar het buitenland zou zijn gereisd.

U kan ook zo goed als geen informatie geven over de rit van de luchthaven waar u aankwam naar het huis waar u in België werd ondergebracht. De rit duurde nochtans 1 à 1 ½ uur en jullie reden langs de snelweg, maar u stelt geen borden langs de weg te hebben gezien, hetgeen compleet ongeloofwaardig is.

Deze vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw reis van Oekraïne naar België heeft grote invloed op de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. U laat ons immers niet toe om de ware omstandigheden van uw komst naar België te beoordelen. Aangezien uw verklaringen over uw reis - die geregeld zou zijn door een mensenhandelaar - niet geloofwaardig zijn, kan enkel worden geconcludeerd dat u op een legale wijze naar België reisde met gebruik van uw internationaal paspoort en moet besloten worden dat u de in dit paspoort vervatte informatie over bijvoorbeeld het door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen houdt. U laat aldus essentiële elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag achterwege waardoor u een correcte inschatting van uw situatie onmogelijk maakt. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht dat u door de mensenhandelaar A. naar België werd gebracht, kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw bewering (CGVS p. 5) dat u bij terugkeer naar Oekraïne problemen zal kennen met deze beweerde mensenhandelaar (en zijn entourage). Aangezien dit essentieel element van uw relaas ongeloofwaardig is, kan er evenmin geloof worden gehecht dat u - zoals uw advocaat aanvoerde (CGVS p. 1) – behoort tot een veronderstelde sociale groep met name van mensen die slachtoffer zijn van mensenhandel / seksuele uitbuiting in Oekraïne.

Voorts blijkt uit uw verklaringen (zie PV dd. 08/12/2010 p. 2) dat u in België een half jaar heeft gewerkt in het Intercultureel Vrouwencentrum te Antwerpen als sociaal assistente in het project 'Girls in the city'. Uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt ook dat u in het kader van dit werk op de website van dit project wordt vermeld met naam en foto. Gelet op uw beweerde vrees voor de mensenhandelaar, die uw ouders in Oekraïne nadat u was kunnen ontsnappen van uw pooiers in België omwille van u zouden viseren, is het bijzonder merkwaardig dat u deze persoonlijke gegevens op een dergelijk gemakkelijk te achterhalen manier openbaar maakt. Deze vaststelling ondermijnt verder uw bewering als zou u een slachtoffer van mensenhandelaars zijn.

Voor zover u bij terugkeer problemen vreest omwille van uw langdurige afwezigheid uit Oekraïne, omwille van de door u verklaarde voormalige betrokkenheid in de prostitutie, of omwille van de door de Belgische politiediensten aan de Oekraïense vertegenwoordiging van Interpol op 14.04.09 gerichte vraag waarin gevraagd wordt naar een objectieve verificatie van een uitreis per klein vliegtuig door u en andere jonge meisjes (cfr vermelding in uw klacht met burgerlijke partijstelling dd. 20.08.2010), zij erop gewezen dat uit informatie inderdaad blijkt, zoals u zelf aangeeft, dat prostitués behoren tot de meest kwetsbare personen in de Oekraïense samenleving, omwille van de sociale stigmatisering (cfr ook het door uw advocaat neergelegde thematisch ambtsbericht mensenhandel: Oekraïne). Dienaangaande dient te worden geoordeeld dat sociaal stigma, hoewel betreurenswaardig, als dusdanig niet kan worden gelijkgesteld met vervolging, of een reëel risico op ernstige schade, in de

zin dat sociale marginalisering op zich geen intentionele bedreiging van leven, vrijheid of de fysieke integriteit inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u aangebrachte documenten (kopie van uw paspoort, geboorteakte, diploma en studentenkaart) bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De door uw advocaat neergelegde stukken (informatie m.b.t. de procedure van slachtoffer van mensenhandel die u doorliep en de klacht met burgerlijke partijstelling dd. 20/08/2010) bevat geen informatie die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kunnen plaatsen. De landenrapporten bevatten informatie over de algemene situatie in Oekraïne, en meer specifiek over de mensenhandel aldaar. Aangezien u zoals hierboven werd vastgesteld niet aannemelijk kan maken dat u een slachtoffer van mensenhandel bent, kan deze informatie niet concreet in verband worden gebracht met uw individuele en persoonlijke situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3 EVRM. In een tweede middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 vreemdelingenwet en de omzetting van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>).

2.5. Aangaande de aangevoerde schending van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoekster – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Haar verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

In casu oordeelde de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een slachtoffer van mensenhandel is, gelet op verzoeksters onwetendheid over haar reis naar België, haar onwetendheid en gebrek aan informatie vooraleer zij deze reis aanvatte, haar zorgeloze houding tijdens de verschillende wendingen van deze reis en het feit dat zij na een half jaar als sociaal assistente in Antwerpen gewerkt te hebben, met haar naam en foto vermeld stond op website zodat haar persoonlijke gegevens openbaar waren en gemakkelijk te achterhalen door eventuele belagers.

3.2. Verzoekster meent dat de CGVS zich volledig zou baseren op de twee pv's en dat nergens in het gehoorverslag ook maar een vraag gesteld werd aan verzoekster over haar reisroute; aangezien de bestreden beslissing hier bijna volledig op gebaseerd is, zou er toch wel mogen verwacht worden dat er aan verzoekster verduidelijkingen dan wel verificaties gevraagd werden. Verzoekster meent dat de CGVS niet met de nodige zorgvuldigheid heeft gehandeld.

3.2.1. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen inzake de gedwongen prostitutie en mensenhandel geloofwaardig en aannemelijk zijn. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongrondgegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Evenmin wordt toegelicht waarom verzoekster in haar asielprocedure andere verklaringen over de reisweg zou aanbrengen dan in het onderzoek naar mensenhandel. Immers het betreffen objectieve feiten uit het verleden die niet kunnen wijzigen. Verzoekster brengt ook in het verzoekschrift geen andere beschrijving of aanvullende gegevens van

haar reisweg en ter terechtzitting blijft verzoekster ook vaag over wie haar paspoort heeft afgenomen in Kiev. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden. Evenmin kan worden ingezien waarom de Raad de bestreden beslissing dient te vernietigen om bijkomende informatie te verkrijgen op dit punt, noch waarom dit relevant kan zijn.

3.2.3. Naast de reeds door de commissaris-generaal vastgestelde ongeloofwaardigheden, dewelke de Raad bijtreedt, benadrukt de Raad dat het hoegenaamd ongeloofwaardig is dat verzoekster, die stelde vanuit *Borispil Airport* te Kiev met een klein vliegtuigje te zijn gevlogen en – naar zij vermoedt – aankwam op de luchthaven in Brussel, niet werd gecontroleerd, noch de checkpoints herinnert (gehoor p. 4, p. 8, “zonder enig probleem zijn we de grens over geraakt”, “we zijn geen douanekantoor voorbijgekomen”, PV 11 Januari 2009 p. 2). Evenmin is aannemelijk dat zij bij het vertrek vanuit Kiev niet zou zijn gecontroleerd (“Ik heb zelf nooit mijn paspoort of ticket aan iemand moeten laten zien voor ik in het vliegtuig stapte”, PV 13 januari 2009, p. 3 en ter terechtzitting herhaald). Wat betreft de stelling van verzoekster dat er door verwerende partij geen verwijzing wordt gegeven inzake de stelling dat zij verklaarde ‘geen borden langs de weg te hebben gezien’ en dat deze stelling manifest onjuist is gezien ze tijdens haar beide verhoren verklaarde dat zij indommelde (PV d.d. 11 januari 2009, p. 2 en PV d.d. 13 januari 2009, p. 4), verwijst de Raad naar het PV 18 december 2010, p. 8.

3.2.4. Voorts kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster haar paspoort niet voorlegt terwijl zij legaal reisde en er dus niet kan worden ingezien waarom personen met een geldig paspoort en een geldig Shengenvisum (verklaring DVZ vraag 34) een klein vliegtuigje dienen te nemen. Evenmin kan worden gezien, en wordt ter terechtzitting ook niet toegelicht, waarom verzoekster geen gegevens over haar visumaanvraag neerlegt terwijl dergelijke informatie, in zoverre verzoekster deze al niet in kopie zou hebben bijgehouden, niet moeilijk te verkrijgen is nu verzoekster in Oekraïne het nodige had moeten doen om een visumaanvraag te ondersteunen, ook al zou A. hieraan hebben meegeholpen (foto, formulier invullen/ondertekenen, werkcontract, gegevens over haar familie, haar werksituatie in Oekraïne en verblijfplaats en financiële situatie). Verzoekster faalt aldus in haar medewerkingsplicht.

3.3. Verzoekster benadrukt dat ze het slachtoffer werd van mensenhandel en meent dat het wel aannemelijk is dat wanneer men naar België komt om te werken als vertaalster en de andere meisjes die meereizen ook gediplomeerde vertaalsters zijn, niet wordt getwijfeld aan het reisdoel. Verzoekster meent dat het een belachelijke redenering van de CGVS is dat verzoekster te intelligent zou zijn om in dergelijke situaties verzeild te geraken.

3.4. Indien het niet kan uitgesloten worden dat personen met verzoeksters profiel slachtoffer worden van de mensenhandel dan kan dit *in casu* niet overtuigen.

3.5. Uit verzoeksters verklaringen opgenomen in het administratief dossier, met name uit de ondervragingen in het kader van het onderzoek naar mensenhandel en het verhoor op het CGVS, en uit het verzoekschrift, kan blijken dat verzoekster een relaas naar voor schuift dat ze niet kan toelichten. Immers telkens doorgevraagd wordt over de door verzoekster aangebrachte feiten, worden haar verklaringen vaag en evasief (zie verklaringen over de ontmoeting met A. en het koppel dat hij vergezelde, over rol van de persoon die de website maakte in Oekraïne, over haar vlucht, over het paspoort, over het visum, over de grenscontroles, over het werkcontract, over de plaats waar ze beweerdelijk werd vastgehouden, over haar ontsnapping...). Indien verzoekster mogelijk niet alles kan onthouden of weten, dan is niet aannemelijk dat ze systematisch in gebreke blijft minstens deze informatie te geven die het aannemelijk moet maken dat verzoekster de feiten effectief heeft meegemaakt.

3.6. Zo wordt niet aannemelijk gemaakt dat A. ook effectief een mensenhandelaar was. Immers verzoekster stelt enkel dat hij haar een contract heeft aangeboden, haar geholpen heeft om het visum te verkrijgen, dat hij nadien haar reispaspoort met visum heeft terug gegeven (PV 11 januari 2009, p. 2, PV 13 januari 2009) en dat zij hem nadien nooit meer heeft gezien of iets van hem heeft vernomen (PV 13 januari 2009, p. 2, PV 18 december 2010, p. 12). Verzoekster weet niet of A. van Kharkov is (gehoor p. 5), weet niet of de andere meisjes ook via A. naar België zijn gekomen (gehoor p. 6), weet niet meer wanneer precies A. voor de eerste keer contact met haar opnam (gehoor p. 6, ze situeert dit ergens einde 2006 of begin 2007, PV 11 januari 2009 p. 1) en dit terwijl ze het visitekaartje van A. twee jaar bijhield en hem nog dermate goed herinnerde dat ze nog zijn hulp vroeg om naar het buitenland te

trekken. Verzoekster kent geen andere namen, noch kan ze de nationaliteit van de andere mensenhandelaars toelichten (gehoor p. 8). Verzoeksters verklaringen zijn aldus zeer vaag en onwetend; geenszins kan hieruit blijken dat A. een mensenhandelaar is. De ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas blijkt aldus uit haar verklaringen zelf.

3.7. Verzoeksters relaas hoe ze in de prostitutie gedwongen werd, kan evenmin overtuigen nu ze niet aantoonbaar illegaal uit Oekraïne vertrokken te zijn en de omstandigheden van haar vertrek uiterst vaag blijven. Dat verzoekster niet beducht was voor prostitutie en mensenhandel is echter niet geloofwaardig. Vooreerst blijkt uit haar verklaringen, zoals ter terechtzitting herhaald, over het modellenbureau waar ze als tiener een opleiding volgde, dat ze op zeventien jaar wel in staat was te beseffen dat dit werk mogelijk kon leiden tot een misbruik van haar persoon en ze dit heeft stopgezet omwille van de mogelijke risico's voor haar (seksuele) integriteit. Evenmin is aannemelijk dat – zoals verzoekster voorhoudt – ze na vier jaar gewerkt te hebben als tolk voor een huwelijksbureau geen nuttige kennis heeft opgedaan over migratie. Haar verklaring ter terechtzitting dat ze enkel “romantische verklaringen” moest vertalen kan bezwaarlijk overtuigen gezien de sociale en financiële impact op het leven van de buitenlandse mannen en de Oekraïense vrouwen. Dat sommige van deze (meestal Amerikaanse) klanten naïef waren is mogelijk, doch het is niet redelijk te veronderstellen dat al deze mensen over de jaren heen geen pertinente toekomstvragen stelden (over visa, (verblijf)status, werkmogelijkheden, studiemogelijkheden e.d.) wanneer hun ontmoeting tot migratie en huwelijk moest leiden (PV 18 december 2010 p. 3-4) of later in hun e-mails en brieven die verzoekster moest vertalen. Dat verzoekster zelf naar West-Europa zou vertrekken zonder de nodige informatie en concrete gegevens is dan ook niet aannemelijk, minstens toont verzoekster niet aan dat er redenen waren om geen gebruikelijke voorzichtigheid aan de dag te leggen.

3.8. Met betrekking tot de werkovereenkomst in België en het contract werpt verzoekster op dat de stelling van verwerende partij dat zij enkel zou gekeken hebben en er daarna geen aandacht meer hebben aan geschonken, niet correct is. Verzoekster heeft tijdens haar verhoor bij de politie meermaals aangegeven dat zij het contract heeft gelezen (PV 11 januari 2009, p. 2 en PV 13 januari 2009, p. 1). De stelling dat zij dit niet zou bekeken hebben is dus niet correct.

Verzoekster gaat er in deze aan voorbij dat de motivering in de bestreden beslissing uitdrukkelijk betrekking heeft op de situatie wanneer ze het ondertekende contract terugkrijgt op de luchthaven, waarover zij verklaarde “Bij het terugkrijgen van het contract op de luchthaven heb ik daar geen aandacht meer aan besteed” (PV 13 januari 2009, p. 2) en “Toen ik het contract kreeg op 17/08/2008 op de luchthaven heb ik er niet eens naar gekeken” (PV 18 december 2010, p. 6). Dat verzoekster verder beweerdelijk het huis waar ze werd vastgehouden tot in alle details beschreef, blijkt niet uit de PV's alwaar zij enkel een indeling in verdiepingen en kamers meedeelt wat makkelijk kan worden verzonnen, en hoe dan ook geen bewijs is van de waarachtigheid van het voorgehouden relaas nu dit geen gegevens bevat die een concrete beleving bevatten. Dat verzoekster argwaan begon te krijgen op het moment dat zij in het huis aankwam (PV d.d. 11.1.2009, p. 3), verandert evenmin iets aan het feit dat zij voordien niet ongerust was en dacht dat alles in orde was. Verder haalde de commissaris-generaal terecht een aantal tegenstrijdigheden, flagrante onwetendheden en ongeloofwaardigheden aan.

3.9. Inzake het feit dat verzoekster met naam en foto op een website van een sociale organisatie in Antwerpen staat, voert verzoekster aan dat zij op dat moment erkend slachtoffer van mensenhandel was en via haar werk haar vreselijke ervaringen wilde gebruiken om andere mensen te helpen. Verzoekster voegt hieraan toe dat zij een vrees voor vervolging koestert bij haar terugkeer naar Oekraïne en niet zozeer in België.

Verzoekster wordt vooreerst door de Belgische instanties niet (langer) als een slachtoffer van mensenhandel beschouwd (seponering dossier op 13 januari 2010) wat eveneens een vaststaand rechtsfeit is, te meer zij kon rekenen op de hulp en steun van gespecialiseerde organisaties zoals Payoke vzw.

Reeds hoger werd verder vastgesteld dat verzoeksters verklaringen omtrent A. zeer vaag zijn en onwetend overkomen en dat hieruit geenszins kan blijken dat A. een mensenhandelaar is. Bovendien komt verzoekster niet verder dan het uiten van ongeloofwaardige verklaringen, boude beweringen en gissingen inzake een vervolging in Kiev. Immers de voorgehouden feiten in Kiev – anonieme

telefonische bedreigingen aan haar ouders en één bezoek begin 2011 van een (onbekende) politieagent (gehoor p. 5, p. 7) – zijn onvoldoende ernstig van aard om een beroep op internationale bescherming te rechtvaardigen. Verzoekster heeft in België nooit problemen gekend met de mensenhandelaars (gehoor p. 7), evenmin heeft zij in België contact genomen met de Oekraïense overheid of ambassade (gehoor p. 7-8). In zoverre haar voorgehouden profiel als slachtoffer van mensenhandel al geloofwaardig was geweest, *quod non*, kan met uitzondering van het beweerde bezoek van de politieagent evenmin blijken dat iemand op de hoogte is van haar voorgehouden verleden, verzoekster heeft dit zelfs voor haar eigen ouders langdurig verborgen gehouden (tot het beweerde bezoek van de politieagent begin 2011, gehoor p. 3). Daargelaten dat verzoekster niet toelicht waarom ze pas ter terechtzitting melding maakt van dreigbrieven terwijl ze voorheen enkel van telefonische bedreigingen en bedreigingen aan huis sprak, kan de oorsprong van de ter terechtzitting neergelegde brieven met vertaling niet blijken uit de korte nota's en is de brief van haar moeder bezwaarlijk een objectief element. Geenszins kunnen dergelijke briefjes die door eenieder kunnen worden geschreven, de geloofwaardigheid van het asielrelaas herstellen.

3.10. Voorts heeft verzoekster zelf nooit klacht willen indienen en heeft ze haar ouders zelfs verboden klacht in te dienen (gehoor p. 5, p. 6) en heeft ze aldus evenmin een beroep willen doen op nationale bescherming. Ter rechtvaardiging hiervan beperkt verzoekster zich tot boute beweringen zowel inzake het politionele ("*als politie weet dat ik vroegere prostituee was, (...) dan zal de politie me gebruiken als een prostituee zelf, ze moeten naar feesten gaan, worden niet betaald*" "*iedereen weet dit, is public opinion*", gehoor p. 6) als het justitiële apparaat ("*justitie bestaat daar niet echt en dan heb je geld nodig, en dan nog alles is al bepaald op voorhand*", gehoor p. 6); noch heeft zij enig beroep gedaan op intergouvernementele organisaties of mensenrechtenorganisaties (gehoor p. 6). Evenmin maakt verzoekster aannemelijk zich niet elders te kunnen vestigen ("*Nee is geen optie, Oekraïne is groot, dat weet ik, maar soms grote steden erger dan de andere. Zie me zelfs niet naar een kleinere stad gaan*", gehoor p. 7). Hoe dan ook is dit in deze irrelevant nu verzoekster geen vervolging aantoonde noch een reëel risico op ernstige schade. De loutere veronderstelling dat zij zal vervolgd worden door de Oekraïense autoriteiten wordt immers niet gestaafd en blijft hypothetisch. Volledigheidshalve en niet in het minst, heeft verzoekster evenmin gemeend asiel te moeten aanvragen in België tot ze het land diende te verlaten. Verzoekster had een advocaat, werkte voor sociale organisaties, was in contact met Payoke en vele buitenlandse vrouwen, ze kan zich dan ook niet verschuilen achter onwetendheid, te meer nu ze zowel het statuut van slachtoffer van mensenhandel aanvroeg als de regularisatie van haar verblijf (zie documenten inzake de aanvraag 9 *bis*).

4. Verzoekster werpt tenslotte op dat in Oekraïne verhandelde vrouwen als medeplichtig aan de handel worden beschouwd en niet worden gezien als slachtoffers die bescherming nodig hebben. Slachtoffers van mensenhandel worden aan hun lot overgelaten en genieten geen bescherming van de autoriteiten. Verzoekster verwijst in dit verband naar het "Thematisch ambtsbericht mensenhandel: Oekraïne" van januari 2006 (stuk 3). Het is volgens verzoekster dus wel degelijk mogelijk dat haar mensenhandelaars haar te grazen nemen, zonder dat zij daarvoor beboet zullen worden. Verzoekster werpt op dat zij wel degelijk een prostituee was, gedwongen of niet en dat prostituees in Oekraïne aan een stigmatisering en sociale marginalisering onderworpen zijn. Derhalve behoort zij tot een sociale groep en moet zij dientengevolge erkend worden als vluchteling

Indien uit de toegevoegde documentatie inderdaad kan blijken dat voormalige prostituees mogelijk gevaar kunnen lopen in Oekraïne en ze mogelijk sociaal gestigmatiseerd kunnen worden, wordt niet aangetoond dat dit *in casu* relevant is, noch dat dit kan worden gelijkgesteld met vervolging, of een reëel risico op ernstige schade en dus niet in aanmerking kan worden genomen voor het verkrijgen van internationale bescherming.

5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

6. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters

verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

7. Verzoekster stelde een “beroep tot vernietiging” in. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

7.1. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK